

זהר הקדוש

עם ביאור
הכתר והכבוד

פרשת דברים • שליטת הקליפות במדבר

- שנטעתם, כלומר שחידשתם שם במדבר מעניינים של החודש השביעי הזה. והוסיף רבי שמעון ושאל אותו, **וְאָמַי אַתְּפִרְשֶׁתוּן הַשְּׂתָא מִמְדַּבְרָא לְמִיתִי לִישׁוּבָא** - ולמה נפרדתם עתה מלדור במדבר לבוא למקום הישוב. **אָמַר לִיהּ הָהוּא סְבָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשִׂאֲלָתָא דָּא, יְדַעְנָא דְחֻכְמָתָא גְבָּהּ, וּמִילָךְ מְטוּ לְרַקִּיעֵי דְחֻכְמָתָא** - בשאלה זו ששאלת, כלומר, בזה ששאלת וביקשת לשמוע ממני דברי תורה שחידשתי בלשון 'מלין חדתין עתיקין דנטעתון', יודע אני שהחכמה נמצאת אצלך, ודברייך מגיעים עד לרקיעים העליונים של החכמה, כי משמעות דברי רבי שמעון היא, שחידושי התורה בוראים שמים חדשים.

כדי שיבאר הזקן לרבי שמעון מדוע העתיק מושבו מן המדבר בחודש תשרי, מקדים הזקן לבאר סוד המדבר שהוא מקום משכן הקליפות.

פֶּתַח הָהוּא סְבָא - אותו הזקן, וְאָמַר לְפָרֵשׁ אַתְּ הַפְּסוּק 'וּבְמִדְבָר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר יֵשָׂא אִישׁ אֶת בְּנוֹ וְגו' (דברים א לא), ושאל הזקן, **הַאי קָרָא הָכִי מִבְּעֵי לִיהּ** - פסוק זה כך היה צריך לכותבו 'ובמדבר אשר נשאף', וקשה, **מָהוּ שְׁהוּסִיף וּכְתַב 'אֲשֶׁר רָאִית'.** ומשיב הזקן, **אֵלָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְבַר לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָרָא** - אלא, הקדוש ברוך הוא הנהיג את בני ישראל במדבר. והרי **מִדְבָרָא תְּקִיפָא** - המדבר קשה הוא, כי הוא מקום הקליפות, **כְּמָה דְקִתִּיב (שם ח טו) 'הַמּוֹלִיכְךָ בְּמִדְבָר הַגְּדֹל וְהַגּוֹרָא נַחֵשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמְאוֹן וְגו',** שהם ארבעה מחשאת הקליפות, **וּמִדְבָרָא דְאִיהוּ תְּקִיף מְדַבְּרִין בְּעֵלְמָא** - ובמדבר הזה שולטים הקליפות יותר משאר המדבריות שבעולם.

לאחר ביאור הזקן שהמדבר הוא מדור הקליפות, מבאר לפי זה הטעם שהלכו בני ישראל במדבר, ויבאר תחילה הנעת הסטרא אחרא שהיתה ביציאת מצרים.

ומבאר הזקן, **מָאי טַעְמָא** - מה הטעם שהקדוש ברוך הוא הוליק את ישראל דרך המדבר. ומפרש, **בְּגִין דְהָהוּא שְׁעָתָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם** - כיון שבאותה שעה שיצאו בני ישראל ממצרים, ויצאו מעול הקליפות שהיו תחת ממשלתם בגולה, **וְאִשְׁתַּלְּמוּ לְשִׁתּוּן רַבְבָּן** - ונשלמו להיות ששים ריבוא, דהיינו מרכבה שלימה לקדושה, ולכן **אַתְתַּקֵּף מְלֻכּוּתָא קִדִּישָׁא וְאַסְתַּלַּק עַל כְּלָא** - התחזקה מידת המלכות הקדושה השורה בעולם הזה, ועלתה לשלוט על כל האומות, וכן היה ממש למעלה **וְסִיחָרָא אַתְנַהֲרִית** - והלבנה שהיא מידת המלכות שלמעלה האירה לכל ספירותיה ולכל בני ישראל, **וְכִדְיוֹ אַתְפְּסִיא מְלֻכּוּת חִיבָא** - ואז נכבעה מלכות הרשעה שהיא **סְטָרָא אַחְרָא** והקליפות. **וְאַפִּיק לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא**

במאמר לפנינו מבאר זקן אחד לרבי שמעון הטעם שהיו הולכים בני ישראל במדבר לאחר שיצאו ממצרים. ויבאר כי זה היה כדי שיכניעו את הסטרא אחרא השורה במדבר. ובוה יבאר הזקן לרבי שמעון מדוע הוא דר במדבר כל השנה, ומדוע הוא חוזר לישוב בחודש תשרי.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ, הָווּ אֲוֹלֵי בְּאַרְחָא, וְהָווּ אֲוֹלֵין עִמְהוֹן, רַבִּי אַבְנָא וְרַבִּי יוֹסִי. עַד דְהָווּ אֲוֹלֵי אַעֲרֵעוּ בְּחַד סְבָא, וְהָווּ אַחֲרֵי בִידִיהּ חַד יְנוּקָא. וְקַף עֵינֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא לִיהּ, אָמַר לִיהּ לְרַבִּי אַבְנָא, וְדָאי מְלִין חֲדָתִין אִית גְּבָן פְּהֵא סְבָא.

כִּד מְטוּ לְגַבִּיהּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּמַטּוּל דְקוּפְטָרָךְ בְּגַבְךָ קָא אֲתִית, מָאן אַנְתָּ. אָמַר לִיהּ, יוֹדָאי אַנְתָּ. אָמַר, מְלִין חֲדָתִין וְדָאי יוֹמָא דָּא לְגַבְךָ. אָמַר לִיהּ, לָאן הוּא אֲרַעְךָ. אָמַר לִיהּ, דִּיּוּרֵי תַּחַת בְּאִינוּן פְּרִישֵׁי מִדְבָרָא, דְחִוּינָא מִשְׁתַּדְּל בְּאוּרִינָא, וְהַשְּׂתָא אֲתִינָא לִישׁוּבָא, לְמִיתַב בְּצִלָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאֵלִין יוֹמֵי דִירְחָא שְׁבִיעָאָה דָּא.

תַּרְי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, נִתִּיב, דְוִדָאי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂרָדָךְ לְגַבְךָ, אָמַר לִיהּ, חֲתִיף דְנִשְׁמַע מְלָךְ מְפּוּמָּה, מָאינוּן מְלִין חֲדָתִין עִתִּיקוֹן, דְנִשְׁתַּתּוּן תַּמָּן בְּמִדְבָרָא, מָהֵאי וְרַחָא שְׁבִיעָאָה. וְאָמַי אַתְּפִרְשֶׁתוּן הַשְּׂתָא מִמְדַּבְרָא, לְמִיתִי לִישׁוּבָא. אָמַר לִיהּ הָהוּא סְבָא, בְּשִׂאֲלָתָא דָּא, יְדַעְנָא דְחֻכְמָתָא גְבָהּ, וּמִילָךְ מְטוּ לְרַקִּיעֵי דְחֻכְמָתָא.

פֶּתַח הָהוּא סְבָא וְאָמַר, 'וּבְמִדְבָר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר יֵשָׂא אִישׁ אֶת בְּנוֹ וְגו' (דברים א לא). הַאי קָרָא הָכִי מִבְּעֵי לִיהּ, 'וּבְמִדְבָר אֲשֶׁר נִשְׁאַף', מָהוּ 'רָאִית'. אֵלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְבַר לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָרָא, מִדְבָרָא תְּקִיפָא, כְּמָה דְקִתִּיב (שם ח טו) 'נַחֵשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב' וְגו'. וּמִדְבָרָא דְאִיהוּ תְּקִיף מְשִׂאָר מְדַבְּרִין בְּעֵלְמָא.

מָאי טַעְמָא. בְּגִין דְהָהוּא שְׁעָתָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְאִשְׁתַּלְּמוּ לְשִׁתּוּן רַבְבָּן, אַתְתַּקֵּף מְלֻכּוּתָא קִדִּישָׁא וְאַסְתַּלַּק עַל כְּלָא, וְסִיחָרָא אַתְנַהֲרִית, וְכִדְיוֹן אַתְפְּסִיא מְלֻכּוּת חִיבָא סְטָרָא אַחְרָא. וְאַפִּיק לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ - בנו, **הָווּ אֲוֹלֵי בְּאַרְחָא** - היו הולכים בדרך, **וְהָווּ אֲוֹלֵין עִמְהוֹן** - והיו הולכים עמם **רַבִּי אַבְנָא וְרַבִּי יוֹסִי. עַד דְהָווּ אֲוֹלֵי אַעֲרֵעוּ בְּחַד סְבָא** - עד שעדיין היו הולכים בדרכם, פגשו בזקן אחד, **וְהָווּ אַחֲרֵי בִידִיהּ חַד יְנוּקָא** - והיה הזקן אוחז בידו נער אחד. **וְקַף עֵינֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא לִיהּ** - הרים רבי שמעון את עיניו וראה את הזקן, **אָמַר לִיהּ** - לו רבי שמעון **לְרַבִּי אַבְנָא, וְדָאי מְלִין חֲדָתִין אִית גְּבָן פְּהֵא סְבָא** - בוודאי דברי חידושי תורה יש לנו לשמוע מאותו הזקן.

כִּד מְטוּ לְגַבִּיהּ - כאשר הגיעו רבי שמעון ופמלייתו אצל אותו זקן, **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן** לאותו זקן, אני רואה כי **בְּמַטּוּל דְקוּפְטָרָךְ בְּגַבְךָ קָא אֲתִית** - במשא קשריך שיש על גבך אתה בא, כדרך שקושרים אלו ההולכים בדרכים. כלומר, נראה שאתה בא מן הדרך. שאל אותו רבי שמעון, **מָאן אַנְתָּ** - מי אתה. **אָמַר לִיהּ** - אותו זקן לרבי שמעון, **יּוֹדָאי אַנְתָּ** - יהודי אני. **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן** לאותו זקן, **מְלִין חֲדָתִין וְדָאי יוֹמָא דָּא לְגַבְךָ** - דברי חידושי תורה בוודאי נשמע ממה שחידשת ביום הזה. ושוב **אָמַר לִיהּ** - אמר ושאל אותו רבי שמעון, **לָאן הוּא אֲרַעְךָ** - להיכן הוא ארצך, כלומר, באיזו מדינה היית יושב עד עתה. **אָמַר לִיהּ** - אמר והשיב אותו זקן לרבי שמעון, **דִּיּוּרֵי תַּחַת בְּאִינוּן פְּרִישֵׁי מִדְבָרָא, דְחִוּינָא מִשְׁתַּדְּל בְּאוּרִינָא** - דירתיה היתה עם אותם שפורשים מן הישוב לדור במדבר, כי שם הייתי עוסק בתורה, **וְהַשְּׂתָא אֲתִינָא לִישׁוּבָא** - ועתה באתי למקום ישוב, **לְמִיתַב בְּצִלָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאֵלִין יוֹמֵי דִירְחָא שְׁבִיעָאָה דָּא** - כדי לישב בצילו של הקדוש ברוך הוא, דהיינו בצל הסוכה באלו ימי החג של החודש השביעי הזה הוא חודש תשרי.

חֲדִי - שמח **רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר** לאותו זקן, **נִתִּיב** - נשב, **דְוִדָאי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂרָדָךְ לְגַבְךָ** - שהרי בוודאי הקדוש ברוך הוא שלח אותך אלינו, ועוד **אָמַר לִיהּ** - רבי שמעון לאותו זקן, **חֲתִיף דְנִשְׁמַע מְלָךְ מְפּוּמָּה** - חזיר, לשון שבועה, שבודאי נשמע דברי תורה מפיך, **מָאינוּן מְלִין חֲדָתִין עִתִּיקוֹן** - מאותם דברים חדשים סודות נעלמים, **דְנִשְׁתַּתּוּן תַּמָּן בְּמִדְבָרָא, מָהֵאי וְרַחָא שְׁבִיעָאָה**

הוא הולך קשור לפניהם, כיון שהיה נבעת מפניהם, ונטלו את המדבר שהוא נחלתו וגורלו והתיישבו שם. ושואל, **מַנְלֵךְ** - מנין לנו שראו את סמא"ל הרשע נבעת מפניהם. ומשיב, **מַדְכָּתִיב** - שהרי כתוב בקריעת ים סוף (שמות טו טו) **'אָז נִבְהָלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם'** שהם מחנות סמא"ל הרשע הנקרא 'אדום', ו**אֱלֵיִן אֵינּוֹן** - ואותם 'אֱלוֹפֵי אֲדוֹם' הם **'נַחֵשׁ שׂוֹרֵף וְעֶקְרֵב וְצִמְאוֹן'**, שהם סמא"ל הרשע ומחנותיו הנמצאים במדבר, כמו שהתבאר, והם נבהלו בשעה שנכנסו בני ישראל למדבר.

ועתה מתרץ הזקן לרבי שמעון מדוע הוא דר במדבר כל השנה.

ולפי זה מבאר הזקן לרבי שמעון למה הלך לדור במדבר. ואומר, **וְאֵינָן אוֹף הִכִּי אֲתַפְרְשֵׁנָא מִיִּשׁוּבָא לְמַדְבָּרָא תַקִּיפָא, וְלַעֲיִינָא תַמְנָן בְּאוֹרֵייתָא** - וגם אנו נפרדנו מן הישוב לדור במדבר חזק, כדי לעיין ולעסוק שם בתורה, **בְּגִין לְאֲכַפְיָא לְהוּוּא סְטָרָא** - כדי להכניע את הסטרא אחרא הנמצא שם על ידי עסק התורה. **וְתוֹ -** ועוד - טעם שהלכנו ללמוד במדבר, בשום דלא **מְתִישְׁבֵן מְלֵי דְאוֹרֵייתָא אֶלְא תַמְנָן** - שלא מתיישבים בדברי תורה אלא שם במדבר, **דְּלִית נְהוּרָא אֶלְא הוּוּא דְנַפְיָק מְגוֹ חֲשׁוּכָא** - שאין אור הקדושה מאיר כל כך אלא אותו שיוצא

מתוך החושך, דהיינו מבין הקליפות, ולכן הלך ללמוד במדבר דווקא אשר שם הוא מדור הקליפות, כדי להכניע אותם שם ולהוציא מהם אור הקדושה. וטעם יתרון אור הקדושה הבא מתוך חשכת הקליפות, כיון **דְּכַד אֲתַפְרְשֵׁנָא סְטָרָא דָא, אֲסַתְלַק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא וְאֲתִיקֵר בִּיקְרִיָּה** - שכאשר נכנעת הסטרא אחרא מתעלה הקדוש ברוך הוא למעלה, ומתכבד בכבודו, **וְלִית פּוֹלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶלְא מְגוֹ חֲשׁוּכָא** - ואין שלימות עבודת ה', אלא כשמוציא אור הקדושה מתוך החושך, **וְלִית טוּבָא אֶלְא מְגוֹ בִישָׂא** - ואין טוב אמיתי אלא היוצא מתוך הרע. **וְכַד עָאֵל בַּר נֶשׁ בְּאוֹרַח בִּישָׂא, וְשָׁבִיק לִיה** - וכן כאשר נכנס האדם ומתנהג בדרך רעה, ואחר כך עוזב אותה והולך בדרך טובה, **כְּדִין אֲסַתְלַק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִיקְרִיָּה** - אז נעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו, **וְעַל דָּא שְׁלִימוּ דְכֻלָּא טוֹב וְרַע כְּחָדָא** - ועל ידי זה הוא שלימות הכל של טוב ורע כאחד, כיון שהרע נכנע לטוב, **וְלֹא אֲסַתְלַקָּא לְבַתֵּר** - ולעלות אחר כך את הרע שיהא נכלל בְּטוֹב. **וְלִית טוֹב אֶלְא הוּוּא דְנַפְיָק מְגוֹ בִישָׂא** - ואין טוב אלא אותו שיצא מתוך הרע, החושך שהוא הקליפות. **וּבְהָאי טוֹב אֲסַתְלַק יְקָרִיָּה** - ובזה הטוב שיוצא מן הרע נתעלה כבודו של הקב"ה, **וְדָא אִיהוּ פּוֹלְחָנָא שְׁלִים** - זוהי העבודה השלימה להעלות את האור מתוך החושך.

לְמִיָּהּ בְּמַדְבָּרָא תַקִּיפָא - ולכן הוציא אותם הקדוש ברוך הוא שילכו במדבר החזק, **דְּאִיהוּ אֲתֵר וְשְׁלִטְנוּ דְסַמְא"ל חֲיִיבָא** - שהוא מקומו ושליטתו של סמא"ל הרשע, **דְּאִיהוּ דִילִיָּה מַמְשׁ** - שהמדבר הוא רשותו ממש. והביאם הקדוש ברוך הוא בתחומו, **בְּגִין לְתַבְרָא תוֹקֶפִיָּה וְחִילִיָּה** - כדי לשבור את תוקפו וכוחו, שהם כוחות הטומאה המתפשטים ממנו. **וְכַן וּלְכַתְתָּא לִיה** - ולכתת את סמא"ל הרשע עצמו. **וְלֹא אֲכַפְיָא רִישִׁיָּה דְלָא יִשְׁלוּט** - וכן להכניע את ראשו שלא ישלוט, שלא יוכל לינוק מן הקדושה לעולם.

לאחר שביאר הזקן כי הקב"ה הולך את בני ישראל למדבר כדי להכניע את הסטרא אחרא ומחנותיה, יבאר כי על ידי החטאים שחטאו שלט עליהם הסטרא אחרא.

וְאֲלַמְלָא דְחָאבוּ יִשְׂרָאֵל - ואלמלא שחטאו בני ישראל בחטא העגל והמרגלים, **בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֲעַבְרָא לִיה מַעְלָמָא** - היה רוצה הקדוש ברוך הוא להעביר את סמא"ל הרשע ומחנותיו ולאבדו מן העולם. **וְעַל דָּא אַעְבַר לִוֵן בְּאַחְסִנְתִּיָּה וְעַדְבִּיָּה וְחוּלְקִיָּה מַמְשׁ** - ולשם כך העביר את בני ישראל במדבר שהוא נחלתו וגורלו וחלקו של סמא"ל הרשע, כדי שעל ידי זה יתבטל ויעבור מן העולם. אבל **כִּינּוֹן חוּיָא** - כיון שחטאו בני ישראל בכמה פעמים, נשך אותם הנחש שהוא סמא"ל הרשע. **וְכַדִּין אֲתַקִּיִּים** - ואז כשהלכו ישראל במדבר התקיים מה שאמר הקדוש ברוך הוא לנחש הוא סמא"ל הרשע **'הוּא יִשׁוּפֵךְ רֹאשׁוֹ וְגוֹ'** (בראשית ג טו), שפירשו שהאדם יכה את הנחש בראש, והיינו כי **יִשְׂרָאֵל מַחוּ רִישִׁיָּה בְּסַדְמִיתָא** - בני ישראל היכו וכיתתו את ראש סמא"ל הרשע בתחילה. אלא **וְלֹא יַדְעֵי לְאֲסַתְמָרָא מִיָּנִיָּה** - ולא ידעו להישמר ממנו שלא לחטוא, לכן **וּלְבַתֵּר אִיהוּ מְחָא בְּבַתְרֵייתָא, וְנַפְלוּ כְּלָהוּ בְּמַדְבָּרָא** - לאחר מכן היכה אותם סמא"ל הרשע באחרונה על ידי שהחטיאם, ומתו כולם במדבר, **וְאֲתַקִּיִּים** - והתקיים סוף הפסוק **'אֲתָה תִשׁוּפְנוּ עֵקֶב'** (שם), כי בסוף הכה והחטיא סמא"ל הרשע את בני ישראל. **וְאַרְבַּעִין שָׁנִין לָקוּ מִנִּיָּה, לְקַבֵּל אַרְבַּעִין מַלְקוֹת דְּבִי דִינָא** - וארבעים שנה לקו בני ישראל מסמא"ל הרשע, כי בשנים אלו נכשלו בכמה עבירות, כנגד ארבעים מלקות שלוקים בבית דין.

לאחר שביאר הזקן סוד המדבר, חזר לתרץ את הפסוק 'ובמדבר אשר ראית אשר נשאר'.

ומסיים הזקן את תירוץ הפסוק, **וְעַל דָּא כְּתִיב 'בְּמַדְבָּר אֲשֶׁר רָאִית', וְלֹא 'בְּמַדְבָּר אֲשֶׁר נִשְׁאַף', כִּי בְּעֵינֵיהוּ הוּוּ חָמָאן לְהוּוּא מְאִרֵי דְמַדְבָּרָא אֲזִיל כְּפִית קַמְיִיהוּ, וְנִטְלֵי אַחְסִנְתִּיָּה וְעַדְבִּיָּה** - בעיניהם היו רואים את ארון המדבר שהוא סמא"ל הרשע, כאילו

לְמִיָּהּ בְּמַדְבָּרָא תַקִּיפָא, דְּאִיהוּ אֲתֵר וְשְׁלִטְנוּ דְסַמְא"ל חֲיִיבָא, דְּאִיהוּ דִילִיָּה מַמְשׁ, בְּגִין לְתַבְרָא תוֹקֶפִיָּה וְחִילִיָּה, וּלְכַתְתָּא לִיה, וְלֹא אֲכַפְיָא רִישִׁיָּה דְלָא יִשְׁלוּט.

וְאֲלַמְלָא דְחָאבוּ יִשְׂרָאֵל, בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֲעַבְרָא לִיה מַעְלָמָא, וְעַל דָּא אַעְבַר לִוֵן בְּאַחְסִנְתִּיָּה וְעַדְבִּיָּה וְחוּלְקִיָּה מַמְשׁ, כִּינּוֹן דְחָאבוּ בְּכַמְהָ זְמַנִּין, נִשְׁיָךְ לִוֵן חוּיָא, וְכַדִּין אֲתַקִּיִּים 'הוּא יִשׁוּפֵךְ רֹאשׁוֹ וְגוֹ' (בראשית ג טו), יִשְׂרָאֵל מַחוּ רִישִׁיָּה בְּסַדְמִיתָא, וְלֹא יַדְעֵי לְאֲסַתְמָרָא מִיָּנִיָּה, וּלְבַתֵּר אִיהוּ מְחָא בְּבַתְרֵייתָא, וְנַפְלוּ כְּלָהוּ בְּמַדְבָּרָא, וְאֲתַקִּיִּים 'אֲתָה תִשׁוּפְנוּ עֵקֶב' (שם). וְאַרְבַּעִין שָׁנִין לָקוּ מִנִּיָּה, לְקַבֵּל אַרְבַּעִין מַלְקוֹת דְּבִי דִינָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב 'אֲשֶׁר רָאִית', בְּעֵינֵיהוּ הוּוּ חָמָאן לְהוּוּא מְאִרֵי דְמַדְבָּרָא, אֲזִיל כְּפִית קַמְיִיהוּ, וְנִטְלֵי אַחְסִנְתִּיָּה וְעַדְבִּיָּה. מַנְלֵךְ. מַדְכָּתִיב (שמות טו טו) 'אָז נִבְהָלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם', וְאֱלֵיִן אֵינּוֹן 'נַחֵשׁ שׂוֹרֵף וְעֶקְרֵב'.

וְאֵינָן אוֹף הִכִּי אֲתַפְרְשֵׁנָא מִיִּשׁוּבָא לְמַדְבָּרָא תַקִּיפָא, וְלַעֲיִינָא תַמְנָן בְּאוֹרֵייתָא, בְּגִין לְאֲכַפְיָא לְהוּוּא סְטָרָא. וְתוֹ דְלָא מְתִישְׁבֵן מְלֵי דְאוֹרֵייתָא אֶלְא תַמְנָן, דְּלִית נְהוּרָא אֶלְא הוּוּא דְנַפְיָק מְגוֹ חֲשׁוּכָא, דְּכַד אֲתַפְרְשֵׁנָא סְטָרָא דָא, אֲסַתְלַק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא, וְאֲתִיקֵר בִּיקְרִיָּה, וְלִית פּוֹלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶלְא מְגוֹ חֲשׁוּכָא, וְלִית טוּבָא אֶלְא מְגוֹ בִישָׂא. וְכַד עָאֵל בַּר נֶשׁ בְּאוֹרַח בִּישָׂא, וְשָׁבִיק לִיה, כְּדִין אֲסַתְלַק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִיקְרִיָּה, וְעַל דָּא שְׁלִימוּ דְכֻלָּא טוֹב וְרַע כְּחָדָא, וְלֹא אֲסַתְלַקָּא לְבַתֵּר בְּטוֹב. וְלִית טוֹב אֶלְא תַחַד דְנַפְיָק מְגוֹ בִישָׂא. וּבְהָאי טוֹב, אֲסַתְלַק יְקָרִיָּה, וְדָא אִיהוּ פּוֹלְחָנָא שְׁלִים.

כבודו של הקב"ה, וְדָא אִיהוּ פּוֹלְחָנָא שְׁלִים, וְזוּוּיָהּ הַעֲבוּדָה הַשְׁלִימָה להעלות את האור מתוך החושך.

בית החוכמה
מרכז חינוכי ורוחני
ע"ש רבינו אביר

נפשי צמאה לדעת כל רז סודך

זהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד" >

ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66

אדיבה: 0718-437-0054 | 0718-437-0054
44-20-8806-0176 | אדיבה: 0718-437-0054
להשיג בחנויות הספרים המובחרות